

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Sălaj

P-ta Iuliu Maniu, nr 15
Zalău, județul Sălaj
Tel : +0260 662309
Fax: +0260 610249
e-mail:FinantePublice.Salaj@mfinante.ro

DECIZIA Nr. 251 din 24 octombrie 2011

Privind solutionarea contestatiei formulată SC X SRL cu sediul social în localitatea X, str. X, nr. X, judetul Sălaj, înregistrată la D.G.F.P. Sălaj sub nr.X din X.

Drectia Generală a Finanțelor Publice Sălaj a fost înștiintată de către Activitatea de Inspectie Fiscală, prin adresa nr. X din Xcu privire la contestatia formulată de SC X SRL împotriva Deciziei de impunere nr. X emisă la data de X în baza Raportului de inspectie fiscală nr. X din data de X si împoriva Dispozitiei de măsuri X/X.

Obiectul contestatiei îl constituie obligatii fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr. X emisă la data de X si reprezintă taxa pe valoarea adăugată si accesorii.

Contestatia au fost formulată în termen si semnată prin avocat conform împuterniciei avocatieale nr.X din data de X.

Constatand ca în speta sunt respectate prevederile art. 205, 206, 207 si 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare D.G.F.P. Salaj este investita sa solutioneze contestatia formulata.

I. SC X SRL formulează contestatie împotriva măsurilor si constatărilor stabilite prin Decizia de impunere nr. X emisă la data de X în baza Raportului de inspectie fiscală nr. X din data de X si prin Dispozitia de măsuri nr.X010 si solicită anularea partială a acestora pentru suma de X lei din care suma de X reprezintă tva aferentă apartamentului achizitionat si suma de X lei reprezintă tva aferentă taxei ANPC si onorariu achitat la notar.

De asemenea solicită dreptul societății la deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei.

În susținerea cererilor formulate se invocă următoarele motive:

La data de X SC X SRL în calitate de cumpărător a încheiat contractul autentic nr. X în baza căruia a dobândit dreptul de proprietate asupra unui imobil compus din apartamentul X, cu două locuri de parcare, o boxă împreună cu cota indiviză din părțile comune si din terenul aferent imobilul fiind situat în comuna X satul X, bl. X et. X, judetul Ilfov.

Scietatea cumpărătoare întăbulează dreptul de proprietate în CF în baza contractului autentic pretul de cumpărare stabilit si achitat fiind deX lei din care taxa pe valoarea adăugată de X lei.

SC X SRL achită onorariul notarului și taxele de întăbulare care include și TVA în sumă de X lei.

Prin decontul cu opțiune de rambursare nr. X din data de X societatea solicită rambursarea sumei de X lei.

Organul fiscal aprobă rambursarea TVA pentru suma de X lei și respinge cererea de rambursare pentru suma de X lei pentru care organul fiscal a refuzat dreptul de deducere.

Pentru suma de X lei (X lei TVA aferentă valorii de achiziție apartament și X lei reprezentând TVA aferentă taxei ANPC și onorariu achitat la notar) societatea solicită dreptul societății la deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei și în consecință anularea parțială a actelor fiscale atacate deoarece procurarea imobilului s-a făcut în interesul societății și este utilizat ca punct de lucru fiind locul în care se primesc/transmit ofertele și contractele se negociază contractele. Tot în acest spațiu sunt cazate persoanele care participă la recepția mărfurilor la expediția mărfii atât din partea societății cât și din partea celorlalte societăți contractante.

Organul de control reține că societatea nu are punct de lucru declarat și nici nu ar fi derulat activitate în județul Ilfov.

Este adevărat că societatea nu a putut să înregistreze punctul de lucru la registrul comerțului dar nu este adevărat că societatea nu a derulat afaceri în interesul societății în acest spațiu comercial.

Scopul achiziționării acestui spațiu rezultă și din Hotărârea nr. X din data de X septembrie 2010 prin care adunarea generală a hotărât negocierea cu societatea vânzătoare a anulării clauzei de la pct. X din contract, acordul de principiu pentru menținerea punctului de lucru fiind dat prin actul adițional nr. X din X.

Scopul achiziționării acestui spațiu rezultă și din Hotărârea nr. X din data de X prin care adunarea generală a asociaților a hotărât menționarea punctului de lucru la registrul comerțului.

În imobilul achiziționat și pentru care se refuză dreptul de deducere a TVA societatea a desfășurat acte de comerț și i-a dat destinație comercială

În data de X societatea încheie contractul de consultanță prestări servicii nr. X cu o persoană autorizată pentru promovarea serviciilor oferite de societate, întregă activitate a prestatorului desfășurându-se în acest spațiu comercial-“la punctul de lucru al beneficiarului deschis în comuna X”.

Tot în acest punct de lucru s-a semnat contractul de prestări servicii nr. X precum și contractul de prestări nr. X.

Anexează în copie actele ce dovedesc scopul achiziționării imobilului și faptul că societatea i-a dat destinație comercială.

Prin adresa înregistrată la SC X SRL sub nr. X din data de X mai X și la DGFP Sălaj sub nr. X din data de X societatea aduce în susținerea contestației contractul de vânzare comercială nr. X din data de X și X (netraduse) ambele încheiate în București la sediul punctului de lucru, documente cu care înțelege să completeze probatoriul anexat contestației formulate.

II. Din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. X (existentă în copie la dosarul cauzei), emisă în baza Raportului de inspectie fiscală înregistrat la A.I.F sub nr. X (existent în copie la dosarul cauzei), referitor la aspectele contestate se rețin următoarele:

2.2.1 Soluționarea decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare:

Taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare X lei

TVA stabilită suplimentar de plată X lei
TVA respinsă la rambursare X lei

2.1.2 Motivul de fapt: (...)

2.1.3. Temeiul de drept

Legea 571/2003 art. 145, alin.2 lit.a), Legea 210/2005, Legea 114/96, HG 1275/2009

Din Raportul de inspectie înregistrat la AIF sub nr. X din data de X se retin următoarele:

Temeiul legal al efectuării inspectiei fiscale: OG nr. 92/2003/R, Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, HG nr. 44/2004 cu modificarile si completarile ulterioare.

Perioada supusa verificarii: de la data de 01.06.2010-30.09.2010

Definirea obiectivului de inspectie fiscală: inspectie fiscală rambursare tva

CAP. III. Constatări fiscale

In perioada verificată societatea a desfășurat activități de comert cu ridicata al masinilor unelte respectiv utilajelor petroliere si a pieselor de schimb pentru aceste utilaje.

3) In luna septembrie 2010 societatea achizitioneaza un apartament situat in complexul rezidential în blocul X in localitatea X, soseaua X nr. X jud. Ilfov. Conform contractului de vanzare cumparare incheiat intre SC X SRL Zalau in calitate de cumparator si X SA Bucuresti in calitate de vanzator, autentificat prin incheierea de autentificare nr. X, si a facturii nr. X, valoarea apartamentului achizionat este in suma totala de X lei din care TVA X lei. Prin aceeasi factura se storneaza avansul achitat in luna aprilie 2010, si inregistrat in Decontul de TVA depus pentru luna septembrie 2010 la randul 28 "Regularizari taxa dedusa"(datorita diferentei dintre cota de TVA aplicata in luna aprilie – 19% si cota de TVA aplicata in luna septembrie 2010 – 24%) .

Conform contractului, societatea achizitioneaza apartamentul C X cu nr. cadastral X, inscris in Cartea Funciara nr. X, situat la etajul X, in bloc X (bloc cu 7 etaje si parter). Acesta cuprinde 4 camere si dependite in suprafata totala de X mp - astfel: un living, 3 dormitoare, 3 bai, o bucatarie, un grup sanitar, un dressing hol si doua terase; doua locuri de parcare la subsolul blocului si o boxa.

Potrivit art. 6.6 din contractul de vanzare cumparare autentificat sub nr. X, " Cumparatorul nu va utiliza Imobilul pentru a derula afaceri comerciale si/sau activitati non profit ori pentru a exercita profesiuni independente. Cumparatorul va putea inchiria Imobilul tertilor cu conditia ca acesta sa fie utilizat de locatar pentru locuinta.

Proprietarii nu vor putea declara sediul in Imobil, **dar vor avea dreptul sa il utilizeze pentru declararea unui punct de lucru avand ca unica activitate inchirierea.**

In masura in care imobilul a fost achizitionat de catre o persoana juridica, apartamentul va fi tratat ca un activ, **fara ca dobanditorul sa poata desfasura activitatile care se afla in obiectul de activitate al firmei in Apartament."**

Pana la data finalizarii inspectiei fiscale societatea nu are declarat punct de lucru si nici nu a prezentat vreun contract de inchiriere pentru spatiul achizitionat.

Pornind de la acest articol din contract, organele de control au solicitat agentului economic reprezentat prin d-na X in calitate de director, explicatii privind scopul achizitionarii acestui imobil. Astfel prin Nota explicativa data in data de 17.11.2010, d-na X mentioneaza ca scopul achizitionarii acestui apartament este acela de locuinta de serviciu pentru administratorul societatii, prezenta lui la fata locului (la sediul X, pentru verificarea pieselor ce urmeaza sa fie exportate) fiind absolut necesara.

În acest sens societatea a prezentat și actul adițional nr.X din data de X în care se arată : “ Punctul 6.6 va fi completat astfel : Cumpărătorul va putea folosi imobilul ca locuință de serviciu sau să îl utilizeze pentru declararea unui punct de lucru “.

Potrivit art. 2 lit d) din Legea locuinței nr.114/1996, locuința de serviciu reprezintă “ Locuința destinată funcționarilor publici, angajaților unor instituții sau agenți economici, acordată în condițiile contractului de muncă, potrivit prevederilor legale.” De asemenea conform art. 29 din HG 1275/2009 privind Normele metodologice de aplicare a Legii locuinței “ Locuințele de serviciu fac parte din patrimoniul agenților economici și se administrează în interesul acestora **prin închiriere salariatilor proprii**, contractul de închiriere fiind accesoriu la contractul individual de muncă.”

În concluzie, având în vedere cele menționate mai sus, organele de control nu pot încadra această achiziție în categoria locuințelor de serviciu, administratorul societății neavând calitatea de angajat.

Conform art. 145 alin (2) din Lg. 571 privind Codul fiscal: “ Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

(..)

Având în vedere că societatea nu face dovada că imobilul achiziționat este folosit sau va fi folosit în scopul realizării de operațiuni impozabile care să permită exercitarea dreptului de deducere, TVA-ul în suma de X lei nu se justifică a fi dedus.

De asemenea, pentru întabularea acestui imobil, societatea înregistrează în evidența contabilă factura nr. X emisă de X “ reprezentând taxa ANCP și onorariu – TVA-ul dedus este în suma de X lei, de asemenea nu se justifică a fi dedus.

Mai mult această taxă pe valoarea adăugată se încadrează la art. 149 alin (2) lit b) din Codul fiscal privind Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital “Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a)-d)” și (4) “Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;

2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;”

Conform art. 149 alin (5) lit. a) din Codul Fiscal “ Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situația în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial;”

Intrucât societatea nu face dovada, că imobilul achiziționat are destinația realizării de operațiuni care dau dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată, TVA în suma de X lei (X + X lei, nu este deductibil

Ca urmare pentru TVA în suma de X lei societatea nu are drept de deducere.

III. Având în vedere constatarile organelor de control, motivele invocate de către contestatară, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative invocate de către contestatară și de către organele de control referitor la contestația formulată se retine că:

În fapt la SC X SRL s-a efectuat inspectia fiscală în vederea rambursării tva solicitată prin DNOR nr.X din data de X si a cuprins perioada de la data de 01.06.2010 - 30.09.2010.

Ca urmare a inspectiei fiscale au fost stabilite obligatii fiscale suplimentare reprezentând tva, individualizate prin Decizia de impunere nr. X privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală emisă de Activitatea de Inspectie Fiscală la data de X.

Din raportul de inspectie fiscală s-a retinut faptul că În luna septembrie 2010 societatea a achizitionat un apartament situat în complexul residential din localitatea X, bl X, soseaua X nr. X jud. Ilfov.

Conform contractului de vanzare cumparare incheiat între SC X SRL în calitate de cumparator și SC X SA Bucuresti în calitate de vanzator, autentificat prin încheierea de autentificare nr. X și a facturii nr. X, valoarea apartamentului achizitionat este în suma totală de X lei din care TVA X lei.

Potrivit art. 6.6 din contractul de vanzare cumparare autentificat sub nr. X, “ Cumparatorul nu va utiliza Imobilul pentru a derula afaceri comerciale și/sau activitati non profit ori pentru a exercita profesiuni independente. Cumparatorul va putea închiria Imobilul terților cu condiția ca acesta să fie utilizat de locatar pentru locuinta. Proprietarii nu vor putea declara sediul în Imobil , **dar vor avea dreptul să îl utilizeze pentru declararea unui punct de lucru având ca unica activitate închirierea.** În măsura în care imobilul a fost achizitionat de către o persoană juridică, apartamentul va fi tratat ca un activ, **fără ca dobânditorul să poată desfășura activitățile care se află în obiectul de activitate al firmei în Apartament.”**

Până la data finalizării inspectiei fiscale societatea nu a declarat apartamentul ca punct de lucru și nici nu a prezentat vreun contract prin care a închiriat în condițiile contractului de vânzare cumpărare spațiul achizitionat.

Organele de control au solicitat agentului economic reprezentat prin d-na Hodis Lorena în calitate de director, explicații privind scopul achizitionării acestui imobil. Astfel prin Nota explicativă dată în data de X, d-na X a menționat ca scopul achizitionării acestui apartament este acela de locuinta de serviciu pentru administratorul societății, prezenta lui la fața locului (la sediul X, pentru verificarea pieselor ce urmează să fie exportate) fiind absolut necesară.

Societatea a prezentat și actul adițional nr.X din data de X în care se arată : “ Punctul 6.6 va fi completat astfel: Cumparatorul va putea folosi imobilul ca locuinta de serviciu sau să îl utilizeze pentru declararea unui punct de lucru “.

În baza prevederilor Legii 114/2006, organele de control nu au putut încadra această achiziție în categoria locuințelor de serviciu întrucât administratorul societății nu are calitatea de angajat.

Având în vedere ca societatea nu a făcut dovada ca imobilul achizitionat a fost sau va fi folosit în scopul realizării de operațiuni impozabile care să permită exercitarea dreptului de deducere, TVA în suma de X lei nu a fost admisă la deducere

De asemenea, pentru întabularea acestui imobil, societatea a înregistrat în evidența contabilă factura nr. X emisă de X “ reprezentând taxa ANCP și onorariu, TVA aferentă acestora în suma de X lei nu a fost admisă la deducere.

Societatea contestă taxa pe valoarea adăugată neadmisă la deducere în sumă de 201044,52, solicită dreptul la deducerea acesteia și în consecință anularea parțială a actelor fiscale atacate deoarece procurarea imobilului s-a făcut în interesul societății și este utilizat ca punct de lucru fiind locul în care se primesc/transmit ofertele și contractele se negociază contractele. Tot în acest spațiu sunt cazate persoanele care

participă la recepția mărfurilor la expedierea mărfii atât din partea societății cât și din partea celorlalte societăți contractante.

Prin contestația formulată se arată și următoarele:

Este adevărat că societatea nu a putut să înregistreze punctul de lucru la registrul comerțului dar nu este adevărat că societatea nu a derulat afaceri în interesul societății în acest spațiu comercial.

Scopul achiziționării acestui spațiu a rezultat și din Hotărârea nr. X din data de 6 septembrie 2010 prin care adunarea generală a hotărât negocierea cu societatea vânzătoare a anulării clauzei de la pct. 6.6 din contract, acordul de principiu pentru menținerea punctului de lucru fiind dat prin actul adițional nr. X din 15.11.2010.

Scopul achiziționării acestui spațiu a rezultat și din Hotărârea nr. X din data de 29.11.2010 prin care adunarea generală a asociaților a hotărât menționarea punctului de lucru la registrul comerțului.

În imobilul achiziționat, pentru care se refuză dreptul de deducere a TVA, societatea a desfășurat acte de comerț și i-a dat destinație comercială

În data de 01.09.2010 societatea a încheiat contractul de consultanță prestări servicii nr. X cu o persoană autorizată pentru promovarea serviciilor oferite de societate, întreaga activitate a prestatorului desfășurându-se în acest spațiu comercial-“la punctul de lucru al beneficiarului deschis în comuna Xi”.

Tot în acest punct de lucru s-a semnat contractul de prestări servicii nr. X precum și contractul de prestări nr. X.

În sensul celor arătate societatea anexează în copie actele ce dovedesc scopul achiziționării imobilului și faptul că societatea i-a dat destinație comercială.

Prin adresa înregistrată la SC X SRL sub nr.X din data de 18 mai 2011 și la DGFP Sălaj sub nr. X din data de X societatea aduce în susținerea contestației contractul de vânzare comercială nr. X data de 06.04.2011 și X (netraduse) ambele încheiate în București la sediul punctului de lucru, documente cu care înțelege să completeze probatoriul anexat contestației formulate.

În drept potrivit prevederilor art.145, alin.2, lit.(a) din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare:

“Art.145, alin.(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

(...)

Asa cum s-a reținut din raportul de inspecție fiscală societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziționării unui imobil pentru care arată că este utilizat ca punct de lucru al societății.

Pe de altă parte directorul societății arată că imobilul în cauză a fost achiziționat ca locuință de serviciu pentru administratorul societății, prezenta lui la fața locului fiind absolut necesară.

Prin documentele aduse în susținerea contestației contestatara nu face dovada faptului că imobilul achiziționat are destinația realizării de operațiuni care dau dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată aspect susținut și de clauzele contractului de vânzare cumpărare a imobilului.

Deși prin contestația formulată arată că “ Scopul achiziționării acestui spațiu rezultă și din Hotărârea nr. X din data de 29 noiembrie 2010, prin care adunarea generală a asociaților a hotărât menționarea punctului de lucru la registrul comerțului “

din documentele prezentate nu rezultă că societatea poate să desfășoare activitățile stabilite prin obiectul de activitate sau activități conexe acestuia în imobilul în cauză.

De asemenea nu face dovada faptului că, clauzele contractului de vânzare cumpărare a imobilului, prevăzute la pct. 6.6, au fost anulate desi contestatara sustine că în acest spatiu au fost desfășurate activități comerciale dându-i-se astfel destinatie comercială.

Desi în contractele aduse în sustinerea contestatiei este mentionat ca punct de lucru imobilul achizitionat asa cum s-a aratat societatea nu face dovada declarării punctului de lucru la adresa acestuia.

În ceea ce priveste utilizarea spatiului ca locuintă de serviciu potrivit art. 2 lit d) din Legea locuintei nr.114/1996, locuinta de serviciu reprezinta " Locuinta destinata functionarilor publici, angajatilor unor institutii sau agenti economici, acordata in conditiile contractului de munca, potrivit prevederilor legale."

Si potrivit art. 29 din HG 1275/2009 privind Normele metodologice de aplicare a Legii locuintei " Locuintele de serviciu fac parte din patrimoniului agentilor economici si se administreaza in interesul acestora **prin inchiriere salariatilor proprii**, contractul de inchiriere fiind accesoriu la contractul individual de munca."

Prin documentele aduse în sustinerea contestatiei nu se face dovada utilizării imobilului achizitionat ca locuință de serviciu în sensul Legii 114/1996 iar în ceea ce priveste utilizarea acestuia de către administrator nu poate fi retinută în solutionarea favorabilă a contestatiei deoarece administratorul nu are calitatea de angajat.

Având în vedere că societatea nu a făcut dovada faptului că, imobilul achizitionat conform contractului de vanzare cumparare incheiat intre SC X SRL Zalau in calitate de cumparatoare si SC X SA Bucuresti in calitate de vanzatoare, autentificat prin incheierea de autentificare nr. 2165 /06.09.2010 poate fi folosit în scopul realizării de operatiuni impozabile care să permită exercitarea dreptului de deducere a sumei de X lei reprezentând tva (X lei tva aferentă valorii de achizitie a apartamentului si X lei reprezentând tva aferentă taxei ANPC si onorariu notar) în mod legal organul de inspectie a respins rambursarea acestei sume, motiv pentru care se va respinge contestatia formulată ca fiind neîntemeiată si nesustinută cu documente.

Referitor la contestatia formulată împotriva Dispozitiei privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală, O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare, reglementează:

ART. 206

"[...]

Forma si continutul contestatiei

(2) Obiectul contestatiei îl constituie numai sumele si masurile stabilite si înscrise de organul fiscal în titlul de creanta sau în actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei impotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

ART. 209

Organul competent

"(1) Contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situatiei emise în conformitate cu legislatia în materie vamala, a masurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispozitie de masuri, se solutioneaza de catre:

a) structura specializata de solutionare a contestatiilor din cadrul directiilor generale ale finantelor publice judetene sau a municipiului Bucuresti, dupa caz, în

a caror raza teritoriala își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, accesorii ale acestora, precum si masura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de pâna la 3 milioane lei;”

b) ...;

c) ...;

(2) **Contestatiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.**

[...]”

Si conform Ordinului nr. 2.137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

5. Instructiuni pentru aplicarea art. 209 din Codul de procedura fiscala -Organul competent

5.1. Actele administrative fiscale care intra în competena de solutionare a organelor specializate prevăzute la art. 209 alin. (1) din Codul de procedura fiscala sunt cele prevazute expres si limitativ de lege.

5.3. **Alte acte administrative fiscale pot fi: dispozitia de masuri**, decizia privind stabilirea raspunderii reglementata de art. 28 din Codul de procedura fiscala, notele de compensare, înstiintari de plata, procesul-verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului, declaratiile vamale de în libera circulatie etc.

Având în vedere prevederile legale citate precum si faptul că prin dispozitia privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală nu s-au stabilit impozite, taxe si accesorii ale acestora precum si masura de diminuare a pierderii fiscale, D.G.F.P. Sălaj nu are competenta solutionării acestui capăt de cerere urmând ca, contestatia referitoare la Dispozitia privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală nr. X din X să fi solutionată de către organele fiscale emitente respectiv AIF Sălaj.

Pentru considerentele arătate, în temeiul actelor normative enuntate si ale Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare se

DECIDE:

1. Respinge ca neîntemeiată contestatia formulată împotriva sumei de X lei reprezentând tva neadmisă la deducere individualizată prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. X.

2. Declină competenta de solutionare a contestatiei referitoare la Dispozitia nr. X din X privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscală, organului emitent al acesteia respectiv Activității de Inspectie Fiscală.

3. Prezenta decizie poate fi contestată, potrivit legii, la Tribunalul Sălaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV